Ч. 19. Львів, Середа, дня 23. січня (5. лютого) 1902. Річник VI.

Передплата на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:

на цілий рік . . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . . 1·70 кор.

За границею:

на цілий рік . . 16 рублїв або 36 франків
на пів року . . 8 рублїв або 18 франків

Поодиноке число по 16 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лишо на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїнї 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Дальша сесия державної ради.

(X) Сегодня починає державна рада по шестинедїльній перерві дальшу сесию. Спершу задумувано скликати державну раду на 18. або 20. січня, сподїваючи ся, що буджетова комісия покінчить свою роботу до того часу. Тимчасом мимо дуже пильної і предметової працї ще остав з мінїстерства просьвти неполагоджений титул »середні школи«, котрий імовірно буде докінчений сегодня вечер, а відтак остає ще »рада мінїстрів, диспозицийний фонд і фінансовий закон«. Можна сподївати ся, що комісия відклонить резолюциї ґр. Штірґа (референта) на перенесенє словеньских кляс з Цилеї до Мариборґа, а ческої ґімназиї з Опави до якогось виключно ческого міста, і що так само при дальших титулах буджету вже не дійде до нїякої великої боротьби. Державна рада буде мати лише ві вторник і в пятницю засїданя, иньші днї призначені для докінченя буджету в комісиї. Позаяк тепер вже комісия майже обезпечена перед великими зворушенями, отже рада державна починає дальшу роботу з спокійнїйшими виглядами як звичайно, хиба що яке нагле внесенє з боку всенїмців на хвилю спинить єї роботу. Буджет однак не прийде під обради повної палати перед 15-им лютого, позаяк перед тим ще має бути полагоджений закон про контиґент рекрутів і боснїйскі зелїзницї. Остане отже ледво 4 недїлї на буджет а хочби рада державна пильно обрадувала і помагала собі нічними засїданями годї буде перед лат. великоднем ухвалити буджет. Задля того має бути ще дальша сесия по лат. великодни і краєві сойми імовірно відбудуть лише коротку сесию в цьвітни.

Спільні дороги.

Від полїтехнїчної рускої молодїжи ми одержали письмо, яке не містимо, не хотячи наразити себе на конфіскату. Се письмо прислано нам у відповідь на наш докір, що молодїж, яка брала удїл в загальнім, академічнім вічу по причинї уличних демонстраций молодїжи, не зазначила на тім вічу свого становиска супротив інсинуаций польскої праси, немов то згаданими демонстрациями кермувала »руска інтриґа«.

До сего докору були ми о стілько управнені, що справозданя польских дневників не зазначили нїгде жадної заяви рускої молодїжи на тім вічу. Відтак ми не могли би інакше пояснити собі цїли удїлу рускої молодїжи в вічу, скликанім в цїли обговореня польских демонстраций, як лише задля запротестованя против інсинуаций польскої праси. Бо гидкий закид якоїсь »інтриґи«, якоїсь ролї »провокацийних аґентів« не міг чейже відносити ся до старших Русинів, які певно не мають жадних зносин з польскою молодїжю, а в першій лїнїї мусїв відносити ся до рускої молодїжи...

Отже прислана нам технїками пп. А. Гальскою і Р. Дудиньским — відповідь — стверджує, що руска молодїж на згаданім вічу зложила заяву, в якій прилучила ся разом з польскою молодїжию до загального і рішучого протесту против негідного становиска польскої праси в справі демонстраций. Як звісно, виводами польских дневників могла почути ся зобидженою і польска молодїж, бо закидали їй, що она робить в користь нїмецкої гакати, попихана до того провокацийними аґентами.

Характеристичним є при тім, що той сам акад. Мошиньский, який проводив академічному вічу, що двома третинами більшости ухвалило виступити против »рощень Русїнуф що-до унїверситету«, і удостоїв ся надмірних похвал всеї шовінїстичної праси, тепер проводить вічу, яке осудило сю прасу. І в сїм вічу принимають участь Русини, їх припускають до предсїдательства і дають спроможність гідно зазначити своє становиско.

Се вказує очивидячки на те, що погляди сеї частини польскої молодїжи, яка на вічу в справі руского унїверситету остентативно сецесіонувала по ухвалї шовінїстичної резолюциї против утраквізациї »польского унїверситету« — взяли тепер верх, а може навіть і сам п. Мошиньский побачив, що понад вузкоглядність галицко-польских патріотиків, понад чванє галицко-польскої праси є ще спільні цїли для Русинів і Поляків, є спільні дороги, якими повинен іти розвій обох народів.

„Ситий голодного не знає“ — так і галицкі Поляки, наситившись, не хочуть зрозуміти потреб Русинів. А особливо тих східно-галицких Поляків, яким байдужна доля — недоля рускеґо хлопа, а свого мазура знають хиба із »сьвецонцих бляшек у паса«, історичний і суспільний сьвітогляд переродив ся у грубе самолюбство та вускоглядний шовінїзм. Але ось крик катованих дїтий у Вжеснї пробудив тих грубошкірих патріотів; нагадав їм, що польскій суспільности не всюда так легко і догідно живе ся як під австрийским скиптром.

Однак їх задубілі серця не відчули в тім дитячім крику, стону цїлого придавленого народа. Доперва польска молодїж мусїла їм привести перед очи, що не лише в Познаньщинї, де будь-що-будь обовязують конституцийні права, хотяй нехтовані права, нехтовані прускою бутою, але далеко тяжше стогне польский нарід під ігом Росиї, де ним правлять »адмінїстрацийним порядком«. Польска молодїж зрозуміла, як се виходить з присланої нам заяви технїків, що в такім самім положеню находить ся і руский нарід в Росиї та що він є природним союзником в стремленю до національної і полїтичної свободи.

Коли польскі полїтики перестануть маячити про Польщу »од можа до можа«, та деклямувати про якісь наглі чи насильні зміни у теперішнім невідраднім положеню польского народа в Росиї, а щиро енерґічно будуть піддержувати і пропаґувати кожду гадку і кождий почин, щоби самодержавному молохови видирати кусень по кусневи права і свободи автономічної управи, щоби остаточно довести до лїберальних і конституцийних порядків в Росиї — тодї певно ті спільні дороги руского і польского народа продовжать ся і звязь між обома народами стане трівкійшою. І лише на сїй дорозї, яка уможливить культурний і полїтичний розвій кождій народности великої росийскої імперії, можуть оба народи надїяти ся своєї будуччини; а щоби уможливити і приспішити ті условини, повинні лучити ся до спільного напору на мури абсолютизму і взаїмно спомагати себе у дїлї народного висвободженя.

З сего становиска виведені руско-польскі взаємини повинні привести до переконаня польску суспільність, що тут в Галичинї она не повинна поводити ся самолюбством і нетерпимостию супротив Русинів, але уможливити їм так само витворенє основ народної культурної та полїтичної сили. Хотяй ми і дістанемо унїверситет і витворимо в своїх ґімназиях численні ряди інтелїґенциї, осьвідомимо і піднесемо матеріяльно свого мужика і міщанина і здвигнемо ся до ряду високо-культурних та заможних народів, то думка наша не зверне ся нїколи против того польского народа, який там у московскій неволї-недолї ридає разом з нами над руїнами своєї народної сьвятинї.

Навіть хотяйби нам прийшло бороти ся тут з вузкоглядними та самолюбними »польскими собками«, остоювати за наші народні права, та боронити ся против несправедливих закидів, то всеж таки не повинні ми забувати на ті спільні дороги, які виходять поза границї Галичини, а якими мусить ступати история обох народів. І ми можемо висказати наше щире вдоволенє, що в теперішній хвили так руска, як і польска молодїж не затратила з очий сю дорогу.

Пос. Барвіньский в буджетовій комісиї.

В розправі над »унїверситетами« — як ми подали вже вкоротцї — звернув посол Барвіньский увагу на се, що бл. престолонаслїдник Рудольф не без основи назвав Русинів »старинним культурним народом«, бо не згадуючи вже про княжу добу, в якій Русь розвинула високу культуру в тім часї, коли деинде була велика темрява, по занепадї після татарского погрому Русь двигнула ся культурно в добі відродин клясичних наук. Тодї повстало заходом церковних братств богато шкіл, між якими до високого процьвіту дійшла *Ставропигійска школа*, в якій учений Грек, опісля митрополит *Арсенїй* завів клясичні науки і написав першу і найлїпшу тодї єлиньско-словеньску Граматику Адельжотес, а київска школа брацка стала заходами Петра Могили Академією і піднесена Мазепою до значіня унїверситету. Виговский в договорі Гадяцкім домагає ся між иньшими заснованя 2-ох унїверситетів на Українї. Сї два огнища культури видали знаменитих учених і достойників, а київскі учені понесли культуру в Московщину і помогли Петрови В. переобразувати єї в европейску державу. Правда, опісля Петро В. і Катерина II. зруйнували автономію України, а за сим пішов і занепад культури саморідної однак досить вказати на дїяльність українського Сократа Сковороди, виобразованого в Нїмеччинї й Італії, котрого впливом українська шляхта зібрала 600.000 руб. на заснованє унїверситету в Харкові. Сих кілька фактів нехай послужить доказом, що руский нарід не є меншевартний і некультурний, а навпаки, що він всїми силами добиває ся висшої і бажає стати поруч иньших ктльтурних народів. Коли частина руского народу наслїдком подїлу Польщі дістала ся до Австриї, цїсар Йосиф II положив почини до утвореня руского унїверситету установленєм кількох руских катедр на львівскім унїверситетї, а також пізнїйші цїсарскі постанови виразно признавали, що се огнище культур-

не призначене для руского народу. Ріжні обставини спричинили, що сей університет став в дійсности польским. Колиж літературний і науковий рух на Україні мимо важкого цензурного гнету значно розбудив ся і вплинув також на розбудженє літературного і наукового руху в Галичині, коли у Львові Наукове Товариство ім. Шевченка за 10 літ значно посунуло вперед науку в рускій мові, а про єго виданя висловлюють ся з великим признанєм такі міродайні учені як радник двору Яґіч і проф. Брікнер, то нічого дивного, що в рускій суспільности проявило ся загальне домаганє основаня руского університету, а поки-що доповненя єствуючих руских катедр новими. Бесідник висловив при тій нагоді жаль, що комісия не прихилила ся до резолюциї о підвисшенє субвенциї для Наук. Товариства ім. Шевченка, а особливо що польскі посли, котрі при всякій нагоді (як і недавно др. Ґурский) запевняють, що все готові піддержувати культурні змаганя Русинів, однак на жаль їх слова не згоджують ся з ділами.

Бесідник вказав дальше на хибне примінюванє розпоряджень і постанов що-до язика в університеті, а се дало почин до відомих подій на університеті і еміґрациї всеї рускої академічної молодіжи зі Львова. Длятого домагає ся, щоби правительство управильнило ті відносини, а тоді настане спокій.

Окрім иньших руских катедр на львівскім університеті було би конче потрібне основанє рускої катедри для антропольоґії і етноґрафії і вказує на виданя етноґрафічної комісиї Наук. Товариства ім. Шевченка та заявляє, що є відповідний на сю катедру кандидат, який своїми розвідками на полї антропольоґії і етноґрафії у француській, українській і російській мові здобув собі признанє на полї науки.

Крім того домагав ся бесідник, щоби міністерство просьвіти в слідуючім буджеті вставило відповідну квоту на стипендиї для образованя руских доцентів і на підмоги, а також щоби визначило відповідну квоту на історичний семинар при рускій катедрі історії на університеті у Львові.

В суботу пополудни розпочала комісия розправу над титулом *»середні школи«*, при котрім промовляв також п. *Барвіньский*. Вказавши на страшне переповненє середних шкіл, а також на сю обставину, що мимо помноженя реальних шкіл в Галичині і заснованя промислової школи у Львові, наплив до ґімназий щорік збільшає ся, дійшов до заключеня, що треба конечно ввести в житє нові ґімназиї, бо число їх в Галичині є недостаточне, а особливо число руских ґімназий є розмірно дуже мале. Се спонукало бесідника поновити в грудни внесенє о заснованє рускої ґімназиї в Станиславові: і він сподіває ся, що і сойм і правительство переведуть в житє се справедливе домаганє Русинів. В Галичині нема чого ще на довгі літа бояти ся гіперпродукциї інтеліґенциї, бо на всїх полях недостає нам інтеліґентних сил, в судівництві, адміністрациї, в духовнім і учительскім станї потреба ще нових сил.

Переповненє шкіл має ті шкідні наслідки, що директори не є властиво педаґоґічними керманичами, они не можуть належно пізнати молодіжи, поучувати в методичнім напрямі підвладних учителїв, а стають просто адміністрацийними урядниками. Доданє одного з старших учителїв до вируки директорови не велику принесло пільгу, і длятого бажанє висловлене референтом, щоби при середних школах установити канцелярийних урядників, повинно би міністерство взяти під розвагу, тим більше, що в Росиї давно вже заведемо таких адміністрацийних помічників. Дальшою хибою є безнастанні зміни учителїв, на чім терпить не лише хід науки, але й молодіж і задля того також висліди клясифікаций недостаточні. Вельми слабою стороною середних шкіл є недостаточне методичне підготовленє учителїв. Так зв. рік проби є лише на папері, а учительскі кандидати виносять з університету з семинарів вправді заводове наукове приспособленє, але війшовши до школи, не уміють відповідно взяти ся до научуваня. На конечну потребу методичного підготовленя учительских кандидатів звертають бачну увагу від довшого часу і в Німеччині, не могли лише в тім погодити ся, чи се мало би відбувати ся підчас університетских студий, чи по їх укінченю в якій середній школї. Бесідник вже перед 10 роками на се звертав увагу в радї державній, вказуючи на досьвіди і практику зроблену проф. Вільманом в Празї, і домагав ся утвореня шкіл вправ для учит. кандидатів середних шкіл і тепер се подає до розваги міністерству. Тодїшний референт буджету міністерства просьвіти радних двору Бер висловлював ся також в тім напрямі. В Галичині зроблено вправді малу пробу устанавляючи доцентів педаґоґії в львівскім і краківскім університетах, котрим придїлюють 4—5 кандидатів для методичного образованя, але сею дорогою не скоро діждали ся би ми методично образованих учителїв для всїх шкіл.

Задля недостачі методично образованих учителїв не осягає ся витиченої цїли ґімназияльної науки, а також не затихають жалї на перетяженє молодіжи. Бесідник домагає ся установленя катедри педаґоґії в львівскім університетї, або узглядненя відповідного кандидата при обсадї другої катедри фільософії.

Дальше обговорював бесідник плян для науки руского язика виданий в 1898. і виказав єго недостачі і хиби, згадав о тім, що й Рада шкіль. кр. дійшла по трилїтнім досьвідї до переконаня, що годї єго надальше удержати і тому має покликати нову анкету, почім предложить свої внесеня міністерству. Домагає ся також, щоби при академічній ґімназиї у Львові наново введено приготовляючу клясу, щоби розпочато будову для рускої ґімназиї Франц-Йосифа в Тернополи, щоби в Кіцмани засновано руску ґімназию і управильнено справу викладного язика в т. зв. руских паралельках в Чернівцях.

Просимо відновити передплату, бо на кредит не будемо посилати часопись.

Новинки.

— **Календар**. В середу: гр.-кат. Климентия; рим.-кат. Аґати. — В четвер: гр.-кат. Ксенії; рим.-кат. Дороти.

— **Перші загальні збори »Кружка українських дівчат« в Чернівцях** відбудуть ся в недїлю 9. лютого о 2. год. пополудни в домі при улиці нового сьвіта ч 52б. Дневний порядок слїдуючий: 1) Привітне слово. 2) Відчитанє статута. 3) Вибір виділу. 4) Вільні внесеня. Комітет основательок надїє ся, що на збори прибудуть усї Вп. товаришки так з Чернівців, як і з околиці, Від Вас, товаришки, залежить розвій нашого поки-що маленького кружка. — За Комітет: *Ольга Кобилянська. Наталія Попович.*

— **Вечерниці »Рускої Бесїди« в Станиславові**, що відбудуть ся в четвер т. є. 6. лютого, заповідають ся знаменито. Окрашенє салї уже на покінченю, всї прочі приготованя викінчені. Ряди »соколиків« уже сконсиґновані — а керму над ними обійме поки-що станиславівский »атаман«, що не дасть нікому відпочати аж до утоми. Спішіть руські »кралї«, хто знає, чи Вас тут не жде »мила несподіванка«, бо усї »соколики« мають добру і неприсилувану волю по-

---

О. Я. Кониський.

Тревоги автора і видавника.

(З натури).

Кривунда взяв рукопись, положив на стіл, присунув столець Спорішеви, сам сїв і почав перегортувати аркуші, забувши і про Марину і про чай.

— Нема, говорив він: нема хрестів; продовжи Боже віку тому цензорові, знов нема; а ось, ось, замазав слово: козак. За щож се? Не тямлю!.. Вийшла нісенїтниця: »сїв на коня«, а хто-ж сїв? Треба-ж когось посадити замісць козака.

— Дак і посади, хиба се трудно; посади селянина.

— Не можна селянина; селянин кожен, хто живе на селї.

— Ну хрестянина.

— Хрестян тоді в Полтавщині не було; тай річ іде про військо.

— Дак просто вояку посади...

— Неяково, не те буде; але більш нікого; нехай сидить вояка.

Кривунда перегорнув ще два аркуші і скрикнув:

— Глянь! чи бачиш який здоровенний хрест! отсе черконув! когож він тут похоронив? слухай: »аж жах бере, коли згадаєш, яке тяжке і невимовно темне десятилїття пережили ми«. Щож тут нецензурного? Вгадуй! Ой, Боже батьку!.. От-де власть тьми! Та нехай, побачимо, що далї.

Кривунда знов перегортав аркуші, говорячи:

— Нема, нема! спасибіг; нема.

— Стій, стій! спинив його Спориш: он якась червона крапка.

— Справдї; я сліпаючи, не добачив; еге! знов убив »козака«. За щож? Нехай вже попереднїй був вояка і нагадував історию, а сей простий, сучасний селянин, голодар, ба... нехай.

Кривунда перегортав далї.

— А ось! ось глянь! глянь, Куперяне!

Кривунда аж руками об поли вдарив, побачивши червоний хрест з верху до низу. Перечитавши усе перехрещене, він мовив:

— Тут очевидна пошибка; річ певна, що пошкодило слово »старовина«, алеж тут річ іде не про »історичну старовину«, а про старовину в боднї; очевидно, що цензор не знав слова б о д н я. Треба написати, да з'ясувати, що се помилка.

Спориш замахав обіруч і сказав:

— Крий Боже! не займай... поступись, а то знов пропаде півроку.

Розмовники переглянули рукопись до краю, зітхнули і кілька хвилин дивили ся один на одного мовчки. Нарештї Спориш взяв рукопись і пішов до своєї друкарнї. Тут він казав завтра-ж почати друкувати і за місяць скінчити книжку. Потім сїв біля столу, щось порахував і мовив собі на думцї:

— Минї книжка коштувати-ме 25 коп.; на се, да на те ще набіжить копіек пять; продавати-му по 1 р. 25 к. За 25 аркушів се не велика цїна. Коли книгарям скину 30%, дак сам зароблю 52 коп., але се мало. За рік усього видання не попродаю. Треба становити 1 р. 50, а то й 1 р. 75 к., дак тодї можна книгарям скинути 40%. Тодї спродам скоро; книжка піде шпарко, та ще як додам реклями!... і ги! Зароблю добре! Алеж Кривунда скривить ся, понесе свою доктринерию, що книжка у нас дуже дорога, що досить становити подвійну цїну, що реклама — зневага друкованому слову і т. и. Ну, та се я улаштую... а на свої 500 карб. мушу заробити тисячку... Добре!

Книжка була надрукована і коли вона пішла в цензуру по »выпускный билетъ« (дозвіл), Кривунда говорив Споришеви:

— Білет не загаєть ся; туди й відтіль десять день, там тиждень; значить, вернеть ся ще до Маковія; саме добре. В серпню з'їдеть ся молодіж; пильнуйте тілько зброшурувати...«

— Поспіємо! відповів Спориш.

Минуло два тижнї, Спориш прийшов до Кривунди якийсь сумний, охмарений. Кривунда того не помітив і зняв веселу бесїду про сподївані українські книжки.

— Ростемо! ростемо! говорив він. От тепер минї і вмірати не хочеть ся, а то було як гляну на пустелю з такими оазами, як »Сїра кобила«, дак руки було опустять ся! і кільки разів наден я був!... Ех!... ну да перебули, тепер невмре наше слово. На той рік поженемо ще шпарчійш...

— Ой, чи не рано ще радїти, відповів журливо Спориш: колиб не стало ся так, як ота приказка каже: сподївав ся дїд на обід тай без вечері лїг спати.

— З якої речи?

— Хиба в нас довго...

— Правда, може се тільки передіжка, а за нею знов поїде „Сїра кобила“ з »пампушками« і знов завеве нас, Господь знає, в яку багнюку... Але-ж! наше дїло тепер, підчас передіжки забезпечити себе і людей про всяк случай, щоб було що їсти і без »пампушок«.

— Так то, так; як он сьогоднї ранком коректор наш нагнав на мене велику журбу.

(Дальше буде).

правитись. Хто не дістав ще запрошеня, одержить в день вечерка.

— **Концерт і вечерниці з танцями в Золочеві.** З ґімн. тов. »Сокіл« у Львові одержуємо отсе письмо: Д. 20. лютого с. р. відбуде ся в Золочеві концерт музикально-вокальний, заходом хору Товариства ґімн. »Сокіл« у Львові, із слідуючою проґрамою: 1) Колесса: »Було колись«, хор. 2) Фортепян. 3) »Што чутіс«, хор. 4) Нижанковский »Минули літа молодії«, сольо тенорове, відсьпіває п. С. Леонтович. 5) Lubomirski »Pochód kozacki", хор. 6) Poutpouri народних пісень, сольо скрипкове. 7) Колесса: »Гей там на горі«, хор. Початок о год. 7. Ціна місць: крісло першорядне 3 К, другорядне 2·50 К, третьорядне 2 К, вступ на салю 1 К, для учеників 50 с. Загальний дохід призначений на будову дому руского »Сокола«. Сейчас по концерті відбудуть ся верчерниці з танцями. П Т. гості будуть мали нагоду відорвати ся хоч на час від буденних клопотів і розвеселити ся та набрати охочих ясних думок у вирі цьвітистих танців, у грі красок-веселки сплетених зі звуками музики і сьпіву. Плачу і горя у нас і так за богато, а сила великого народного дотепу і веселої свободи, хоч задрімала на час, але збудить ся, пригорне і злучить знов юні серця до сьвітлих починів і натхне їх духом сьвятої народної пісні-любови.

— **Іменоване.** Міністер просьвіти іменував Івана Филипчака, заст. учителя в муж. учит. семинариї в Самборі, учителем школи вправ в тім заведеню.

— **Сумна статистика** Краківский »Naprzód« подає отсї причинки до історії X корпусу перемиского за 1901. рік: 30 вояків застрілило ся; 70 случаїв тяжких самовільних покалїчень; 12 офіцирів застрілило ся; 40 вояків збожеволїло; 1 вояк збожеволів, онїмів і оглухнув в наслїдок побитя; 4 офіцирів збожеволїло; 3 офіцирів здеґрадовано; 1 офіцира перенесено в стан супочинку за зневагу полковника; 13 вояків окалїчіло в наслїдок побитя; 400 дезиртирів, що утїкли з війска, або не ставили ся до війска; 725 вояків покарано в суді тяжкою вязницею або строгим арештом; 1 офіцира увязнено за крадїж і обманьства; 1 військового урядника покарано за обманьства; 2 жандармів розоружено в службі; 1 жандарма покарано за злочин насилля; збули ся 3 більші крадежи на шкоду військового скарбу; 1 жандарма покарано за крадїж, якої допустив ся в службі; 48 вояків покарано за знущаня над підчиненими собі; 3 покарано тяжкою вязницею за злочин бунту; 3 вояків покарано за злочин політичної закраски; команда X корпусу заборонила воякам навідувати ся до 15 публичних льокалів.

— **Примірна солїдарність.** Казимир Ярославский зі Львова, Казимир Церамович, син лїсничого з Ручок к. Рави рускої, Віктор Льоґин, син секретаря староства з Камінки струм. і Роткель син завідателя дібр Вишенки, були учениками I кл. реальної школи, мешкали разом на одній кватирі, всї одержали »двійку« і всї чотири постановили солїдарно еміґрувати зі Львова »через« Янів до Триєсту, аби там вступити »до маринарки«. В четвер рано чотири малї »кадети« вийшли зі Львова, а вечером другого дня виділи їх люди в лїсї коло Вишенки. Ще того самого дня слїджено за утїкачами в лїсї, але вже їх там не найдено. Нинї пятий день минає від часу, як хлопцї пропали. Родичі просять всїх, хто мав би яку відомість про малих дезиртирів, аби доніс п. Ант. Шмінді у Львові ул. Камінна ч. 1.

— **Рада міста Дрогобича** ухвалила емеритуру б. бурмістрови п. Охримовичеви в квоті 1.200 К річно. — Також ухвалено побудувати новий будинок для староства.

— **Козаки в полудневій Африцї.** »Кіевлянинъ« доносить, що анґлїйскі аґенти в терскім окрузї вербують козаків до легких віддїлів в полудневій Африцї. Чим котрий з козаків має лїпшого коня і лїпшу збрую, тим більшу платню обіцюють єму аґенти.

— **Водопроводний закон для Львова.** Краєвий виділ порішив предложити соймови проєкт новелї до закона водопроводного для Львова. До сего причинили ся страти, на які наразила ся громада Львова через те, що властителї камениць могли аж до трех лїт заводити у себе водопроводи, та що в каменицях, увільнених від домашно-чиншового податку, заведено оплату від кубічного метра води.

— **Лихий примір.** За приміром краківских пекарів пекарі у Львові і в Перемишли піднесли цїну хлїба о 4 сот. на 1 клґ.

— **Рабунок в редакциї.** Перед тижнем якийсь мущина вломав ся до редакциї »Illustracy-ї polsk-ої в Кракові в цїли крадїжи. Непрошеного гостя застав при отворенім бюрку редакцийний слуга Квятек, але в тій хвилї злодій кинув ся на Квятка, ударив єго кілька разів в голову палицею і окровавленого лишив в редакциї. За напасником слїдила прокуратория і полїция і викрила єго в особі фотоґрафа Герменса, якогось заволоки з заграниці.

— **Духи з тамтого сьвіта.** Стара история, але вічно нова: чи у нас чи деинде темні і забобонні люди дадуть ся легко затуманити і використати, а буває часто, що і самі того хотять, аж таки просять ся, щоби їх хтось туманив. Так було й в селї Моравка коло Фридка на австрийскім Шлеску. Вже від довшого часу в цїлій охресности Фридка ходила чутка, що тут то там появляють ся духи з тамтого сьвіта, але нїхто не мав відваги переконати ся о тім, хто то так зручно туманить людий. Одні вірили в духів і бояли ся їх та не хотїли нїчого говорити, другі мали в тім свій інтерес і також мовчали. Духи показували ся щораз то в иньшім місци, а за ними ходила товпа людий переважно робітників і очивидно платила за то, щоби побачити духа та почути єго мову. Так стало ся і в Моравцї. Якась жінка пустила між людьми чутку, що викличе духа помершого перед кількома роками загально любленого сьвященика кс. Твердого і попросить єго, щоби він виголосив проповідь. В назначеній ночи зійшло ся у неї яких 300 людий. О 10. год. вечером загасили в хатї сьвітло, а жінка, що лежала на постели, дістала нараз корчів і на постели стало кидати нею. В слїд за тим роздав ся якийсь сильний стукіт і наконець показав са в сьвітячім фелонї дух сьвященика з тамтого сьвіта, але без голови. Як-раз зачав був дух сьвященика говорити проповідь — цїкаво, як він говорив, коли не мав голови — аж ось впала жандармерия, і не дала єму договорити. Дух серед темноти щез щасливо, загубивши фелон, а жандармерия арештувала лиш проворну жінку, котра за свою штуку викликуваня духів зібрала була значну суму. Замітна річ, що тота жінка назначувала пору на викликуванє духів майже завсїги того дня, коли у робітників був день виплати.

— **Друкарский чортик** у вчерашній вступній статї пропустив зараз в другім уступі слово »Франция«, через що може стати незрозумілим реченє: »За своїм союзником не хоче остати по заду (Франция) і собі-ж приступає до великих, водних інвестиций«.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові** оповіщує:

Тарифа для руху товарового з переладованєм на Лабу для Галичини і Буковини. — З днем 1. лютого 1902 увійде в житє нова тарифа.

— **Вісти з перемиской епархії.** Презенти одержали оо.: Мих. Скроцкий на Устріки горішні, Теодор Крушиньский на Ступницю, Андр. Бенцїн на Баличі. — Канонїчну інституцию одержали оо.: Стан. Алексевич на Батятичі, Ів. Заяць на Хміль, Еміль Минкович на Мхаву. — Завідательства одержали оо.: Ілярий Паньківский в Конотопах, Ів. Гринь в Тартакові, Мих. Лев в Яжові старім. — Титулярними совітниками еп. Консисториї іменовані оо.: Єрон. Борковский парох в Грушовій, Ів. Маляркевич парох в Дорожові, Петро Єсип парох в Лїтинї. — Відзнаки крилошаньскі одержали оо.: Єрон. Борковский в Грушовій і Емил. Константинович парох в Сяноцї. — О. Алекс. Залїтач одержав сотрудництво в Старім Самборі. — О. Ем. Калинич, новопоставлений пресвитер, іменований катехитом при народних школах в Судовій Вишни. — Управляючим сотрудником при пароху в Клоковичах іменований о. Павло Ступницкий.

— **Вісти з станиславівскої епархії.** На конкурс з речинцем до 24. марця с. р. розписані парохії 1) Підлуже станиславівского дек., 2) Залуче над Черемошом, снятиньского дек., 3) Глубічок, скальского дек., 4) Поморцї, чортківского дек., 5) Коломия, коломийского дек., і 6) Звинячка, кудринецкого дек. — В пропозициї уміщені: на Воскресїнцї: 1) Маркіян Шанковский, 2) Йосиф Смеречиньский, 3) Теофіль Глїбовицкий, 4) Ярослав Луцик, 5) Александер Базилевич, 6) Денис Билиньский, 7) Іполит Бабяк і 8) Григорий Селяньский; на Постолівку оо.: 1) Александер Шарковский, 2) Василь Демянчук, 3) Іван Матковский, 4) Евг. Дудкевич і 6) Михайло Дроздовский. — Введені: оо. Тарас Турчманович яко завідатель в Подлужи, Михайло Стрипко (новопоставлений пресвитер) яко сотр. прив. в Річцї, Володимир Билинкевич (новоп. пресв.) яко сотр. прив. в Вербівцї, Йосиф Сохор яко сист. сотр. в Гостові, Іван Луцкий (новоп. пресвитер) яко прив. сотр. в Кривотулах і Ярослав Левицкий (новоп. пресвитер) яко прив. сотр. в Кошилівцях. — Правительство назначило дотацию для прив. сотрудників в Королївцї і Космачі. — Від конкурсового іспиту звільнені: оо. др. Григорий Литвинович на все і Йосиф Харжевский із Сопова на один раз. — Провізор. катехитом 6-клясової муж. нар. школи в Коломиї іменований о. Юстин Гірняк з Гвоздя, надвірняньского дек. — Відпустку для покріпленя здоровля продовжено о. Александрови Сабатови з Річки на 2 місяцї.

Посмертна † оповістка.

Корнило Будзиновский, емер. контрольор податковий і функціонар державної прокураториї в Бірчи, упокоїв ся дня 29. сїчня в 66. роцї житя. В. є. п.!

О. Павло Червиньский, ювілят з крилошаньскими відзнаками, парох в Помірцях чортківского деканату, упокоїв ся по короткій недузї в 85 роцї житя, а в 60. роцї сьвященьства. В. є. п.!

Телеґрами.

Відень, 4. лютого. Нинїшне засїданє державної ради почало ся о 11. год. 20 мін. По зложеню присяги посл. Вольфом, відчитано ряд інтерпеляций і внесень, на які опісля відповідали міністер зелїзниць. Між иньшими була інтерпеляция посла Василя Яворского і тов. в справі надужить при соймових виборах в 1901. р. з округа Старий Самбір.

Гаґа, 4. лютого. Анґлїйский посол Говарт повідомив довірочно голяндске правительство, що Анґлїя буде вести переговори з бурскими воюючими командантами, але нїколи з Кріґером або др. Лейдсом.

Льондон, 4. лютого. Деякі дневники доносять, що голяндске правительство, колиб перша проба інтервенциї не удала ся, підойме другу і трету пробу інтервенциї в полудневo-африканьскій справі і при сїм надїє ся на поміч кількох держав. Про перший свій крок повідомила Голяндия Росию, Францию і Італїю.

Берлин, 4. лютого. »Berliner Neueste Nachrichten« висказують ся в статї, очивидно інспірованій, що хотяйби навіть не відновлено тридержавного союза, то союз між Австро-Угорщиною а Нїмеччиною остане ненарушеним.

Царгород, 4. лютого. Як доносять з Леврокуц, прибули там американьскі делеґати задля увільненя міс Стоне. Увільненє натрафляє на трудности, бо обі сторони не можуть згодити ся на місце, де окуп має бути зложеним.

— **На книжочку вкладкову Товариства взаїмн: кредиту »Днїстер« ч. 1800** на фонд академічної молодїжи вплинули дня 24. сїчня 1902 дальші жертви: о. А. Пеленьский Книгиничі, складку 76 К 80 с. з акафисту в Книгиничах 12 К, від склепу Читальнї Просьвіти 10 К, з коляди від парубків 14 К 80 с., від М. Гладія 2 К, Н. Леськова 1 К, з скарбони церковної в Загірю 10 К, з коляди парубків в Загірю 14 К, з щедрівки дївчат з Загіря 3 К, пізнїйше еще призбирає); о. А. Кадайский, Грушка, складку селян л Грушки 32 К 64 с. (від І. Лялюка 1 К 24 с., Василя Мамчія 1 К, М. Дриндака 1 К, Івана Семкова Ґрека 1 К, Ілька Барчука Мекитчина 1 К, Г. Щкромиди 1 К, І. Гуменюка 1 К, М. Крижановского 40 с., п-нї Е. Кадайскої 5 К, А. Кадайского 10 К, о. А. Кадайского 10 К, з дописскою: дальше збирати буду); о. Евст. Качмарский, Славско складку 13 К 60 с. (від І. Дудрика з Славска 10 К, з акафисту 3 К 60 с.); Уряд громадский в Сороцку складку 9 К 68 с. (від І. Чупки 1 К, Ілиї Мудрого 2 К, І. Тимчака 1 К, І. Мартинюка 1 К, Ст. Голтри 1 К, І. Калиняка 1 К, М. Свиступа 60 с., І. Свиступа 60 с., Г. Мудрого 20 с., С. Рій 20 с., П. Каракуця 50 с., І. Тимчака 30 с., Яцка Свиступа 40 с.); о. Ілярий Паньковский Батятичі на »Щедрий Вечер« для гайдамаків парохіяне з Батятич з зазивом »у бій, у бій!« складку 20 К. Дан. Бодревич Перемишль 12 К (за листки з колядою 11 К, від Д. Б. 1 К); о. В. Зацерковний, Підгородє коляду від парохіян 10 К, о. М. Дерлиця, Витвиця складку 7 К 38 с., (в церкві від п. Т. Дерлиці 2 К, панї Н. Ковалик 1 К, від селян 8 К 38 с., збірку Тита Якимовича при сесиї брацкій 2 К, разом 13 К 38 с., але з того для Парани 6 К); Т. Левків, контр. почт. Львів 5 К, В. Розлуцкий в Жолчева через п. А. Сероїчковского складку 30 К (коляду молод. з Жолчева 10 К 10 с., з Данильча 7 К, з Уїзда 4 К, від дївчат з Жолчева щедрівку 6 К, від школярів з Жолчева 90 с.); разом того дня 315 К 80 сот.

Дня 25. сїчня 1902 вплинули дальші жертви: Д. Бариш аґент »Днїстра« Конотопи, складку 6 К (від себе 5 К, від І. Книша 1 К); о. В. Гойдиш Любеля 10 К, о. Г. Дякон Махнївцї для заточників наших над Дунаєм складку 13 К (від себе 4 К, церкви 8 К): о. Д. Йосифович Середопільцї 14 К, о. І. Бордун Бережниця, складку 17 К (від себе 5 К, від парохіян 8 К, з преферанса 4 К); В. Глиньский Коломия, складку 7 К (від себе за сїчень 6 К, від Льва Шепаровича уч. IV. кл. ґімн. з зарібку з лекциї 1 К); паро-

хіяне Синькова і Волиці бар. спільно 13 К, о. Яків Гутковский Ожидів складку 52 К (від себе 10 К, від громади Ожидів 12 К, від молодіжи »Читальні« 30 К); о. І. Гаваньский Висипівці складку 10 К 70 с., (з коляди 8 К 70 с., від С. Марцюка 1 К, Б. Марцюка 1 К); І. Матеїк господар в Снятині складку 5 К 40 с. (від Андрея, Онуфрія і Ілиї Матеїків по 1 К, з коляди Івана Матеїка 2 К 40 с.); о. Ів. Велигорский Іване золоте, складку 11 К 75 с. (від Читальні »Просьвіти« в Іваню золотім з коляди 9 К 35 с., Вас. Кручака 1 К, Ів. Кубяка 1 К і Дм. Филиповича 40 с.); А. Лопатиньский Гусятин дальші датки на жертвенник вітчини для акад. молодіжи 9 К 50 с., Й. Ревакович в Хміліївки, складку 16 К 40 с. (від себе 4 К, від громади 12 К 40 сот.); о. І. Каратницкий Підмихайле, складку парохіян з Добровлян на св. Богоявленіє 5 К 20 с., о. Яків Яхно сотр. з Ванева складку 90 К 20 с. (від парубків з Ванева з коляди 29 К 06 с., щедрівка від дівчат з Ванева 12 К 11 с., з коляди від парубків з Глухова 18 К 28 с., від дівчат з Глухова щедрівка 5 К 40 с., від уряду громадского в Глухові 8 К, від церкви в Глухові 4 К, від брацтва св. о. Николая в Глухові 6 К, з коляди від хлопців на Горі 6 К 35 с., від В. Карачевского 1 К); о. Ю. Жук Вербиця від С. Миська начальника громади 2 К, Галюся Тимкевич 2 К, о. Ом. Дольницкий Баворів складку гостей в своїм домі в день імянин 28 К, о. А. Мойсеович Пнів коляду від парохіян 50 К, з дописскою: »І ми своєю лептою хочемо причинитись для загального добра Руси«; о. І. Сохацкий з Стоянова 10 К, Т. Глиньский Фльорідсдорф 50 К; разом того дня 423 К 15 с.

Дня 26. січня 1902 вплинули дальші жертви: о. М. Лотоцкий Якубірці складку 12 К (від себе 2 К, коляду від брацтва церковного 10 К); Шуворець Дрогобич 2 К, Евгенія з Танчаковских Рибакова, з дописскою: »Нашим славним Соколикам Гайдамакам« з щирого серця 20 К, о. Н. Галущиньский Звиняч к. Білобожниці складку 50 К (від брацтва церковного мужеского 20 К, брацтва жіночого 20 К, п. Г. Вайнберґера посесора в Звинячи 10 К); Ю. Котович Мостиска 2 К, Лопатиньский Гусятин лепту від вдови Катарини Василик 2 К, о. К. Кульчицкий Підгайчики складку 11 К (від себе 6 К, з коляди 5 К); о. П. Гарасимчух Купновичі складку 55 К 32 с. (з акафисту в Купновичах 5 К 55 с., з коляди в Купновичах 11 К 37 с., з Читальні »Просьвіти« 2 К, від дітий шкільних 2 К 64 с., з акафисту з Розджалович 2 К 76 с., з коляди в Розджаловичах 10 К, з коляди в Баловзі дільній 10 К, від себе 3 К, А. Лебіщака 4 К, Г. Зайшлого 3 К, Ів. Роґуцкого 1 К); Ніза Поповичівна Сторожинець за 50 карт з колядою 5 К 50 с.; разом того дня 159 К 82 с.

Дня 27. січня 1902 вплинули дальші жертви: о. Ігнат Мулик в Сівці складку 44 К (коляду брацтва мужеского Сівки і Мошко ець 20 К, від молодців з Суботова 20 К, від П. Стефанишина 4 К, з дописскою: »для борців і надії нашої будучности за народну справу і честь«); Лушпіньский Трибухівці 10 К, о. В. Калитовский Трійця складку 6 К 26 с. (від о. Ант. Мапуляка в Стецеві 4 К, Й. Нагорского з Трійці 40 с., з гри в віста з дня 14 січня 86 с., від Евгенії Калитовскої 1 К); о. Ізидор Калинович Шишківці складку 12 К (від себе за січень 2 К, з акафисту від парохіян 10 К); о. Вол. Караньский Чернятир за 10 примірників коляди 3 К 31 с., о. Н. Анастазієвский Сапогів за 20 карт з колядою 2 К 26 с., о. Стефан Кишик з Опаки 5 К 20 сот., Брацтво церковне в Молотові 10 К.

(Дальше буде).

По день 3. лютого 1902. р. включно вплинуло **46.814 К 90 с.**

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892 —

Від огню обезпечайте ся тілько в »Дністрі«.

Дністер

Товариство взаїмних обезпечень

Львів, ринок ч. 10. (дім »Просьвіти«).

є одиноким руским Товариством асекурацийним.

Фонди »Дністра« з днем 31. грудня 1901.

Фонд резервовий	386 402 кор. 83 сот.	разом 645.383 кор. 59. сот.
Резерва премії	205 227 „ — „	
Резерва специяльна	6.000 „ — „	
Фонд емеритальний	47.753 „ 76 „	

»Дністер« обезпечає будинки як також збіже і пашу против шкід огневих. Всї три ВП. Ординарияти припоручили **»Дністер«** Всч. Духовеньству і всім вірним.

Оплата премії в »Дністрі« є умиркована, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє **»Дністер«** межи своїх членів яко звороти. В р. 1900 і 1901. виносить зворот 8%.

Шкоди виплачує **»Дністер«** дуже скоро, а оцінку шкід переводить разом з делеґатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив **»Дністер«** 5.075 відшкодовань в сумі 2,656.787 кор.

Члени »Дністра« можуть без перешкоди затягати позички в Банку краєвім і касах ощадности, бо каси ті принимають полїси **»Дністра«** при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати через **»Дністер«** — капітали на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д — краківскім Товаристві, а з провізиї від тих обезпечень відступає **»Дністер«** часть на рускі добродійні цїли

Аґенциї передає **»Дністер«** радо селянам, господарям, особливо де нема **»Дністра«**. Аґенти заробили 349 486 кор. провізиї.

На житє обезпечайте ся тілько через »Дністер«.

Селяне! убігайте ся тілько о аґенциї »Дністра«

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонїшна

Небувала, сензацийна проґрама!

від 1. до 16. лютого 1901.

При співучасти військової музики 80. п. п.

1) **Увертура** (Реклямоґраф). 2) **She**, чотири елементи, найбільше сензацийне видовище на сценї. 3) **The three Hugosset**, королї ґімнастиків на потрійнім реку. 4) **Чотири сестри Mac-Goverus**, анґлійскі танцї акробатичні. 5) **Jean Marconi**, в своїм пречуднім актї: В країнї музики і сьвітла. 6) **The Comedy Four**, американьскі мінстрелї. 7) **Janowski Trio**, ексцентричний акт акробатичний. 8) **Alda Ireos**, француска субретка. 9) **Abs-Avello**, містецькі ґімнастики. 10) **Американьский біоскоп**, нова серия живих фотоґрафій.

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В недїлю і сьвята два представленя. Що пятницї **High-Life** представленє. Білети вчаснїйше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Господиня

для заряду дому і господарства, вдова середних лїт, пошукує місця на скромних услівях.

Близші інформациї в редакциї »Руслана«.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

Поїзд посп.	Поїзд особ.	приходить о годині	до Львова
		6·10	з Кракова, Берлина, Вр[illegible]лаву, Відня
		6·20	з Чернівців (Іцкан, Га[illegible]ацу), Гусятина
		6·46	з Брухович, щод. від 16. мая до 15. вер. вк.
		7·45	з Янова
		7·40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче
		8·00	„ „ на дв. головний
		8·10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока
		8·15	з Сокаля, Рави рускої
	1·35	8·50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту. Берлина
		11·45	з Ряшова, Любачова, Самбора
		11·55	зі Станиславова (Кересмезе, Потутор)
		12·55	з Янова
		1·10	зі Сколього, Калуша, Хирова а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.
		3·14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.
		4·40	зі Самбора, Борислава, Стрия
	2·20	5·11	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.
	2·35	5·35	„ „ „ на дв. голов.
		5·50	з Кракова
	1·45	5·40	з Чернівців, Іцкан
		6·00	з Сокаля, Белзця і Любачова

Ніч

	7·36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)
	8·50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня щод.
	9·41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно
	9·20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)
8·40 2·31	9·50	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова
12·15	9·40	з Чернівців, Букарешту,
	10·20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша
	10·20	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
	10·02	„ „ „ на дв. голов.
	3·12	з Підволочиск Копичинець на дв. Підзамче
	3·35	„ на дворець головний

Поїзд посп.	Поїзд особ.	відходить о годині	зі Львова
		6·25	до Станиславова, Підвисокого, Потутор
	1·55	6·30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	2·08	6·43	„ „ „ дв. Підзамче
		6·35	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
	8·30 2·55	8·40	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина
		9·00	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 15. вер)
		9·15	до Янова
		9·25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.
		9·42	„ „ „ дв. гол.
		10·20	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова
	2·40	10·25	до Чернівців,
		1·25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділї і сьвята
		2·15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділї і сьвята
		3·05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
		3·15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
		3·26	до Брухович щод. від 16. мая до 15. вер.
		3·30	до Ряшева, Хирова, Любачова

Ніч

	6·10	до Станиславова
	12·45	6·20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
		6·30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. цьвіт. 1902 щоденно
		6·35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова
		7·10	до Тернополя, Бродів дворець головний
		7·32	„ дворець Підзамче
		7·25	до Сокаля і Рави рускої
		7·52	до Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)
		9·30	до Янова від 1. мая до 15. вересня
	2·51	10·30	до Чернівців і Іцкан
		11·00	до Кракова, Відня, Варшави
		11.10	до Підволочиск, Бродів дв. голов[illegible]й
		11·32	„ „ дв. Підза[illegible]
		4·15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
		4·45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. щод.

УВАГА: Година числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 мінут рано.

Час середно-европейский рівнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5. в подвірю, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

За певну і добру льокацию

поручаємо

4 ½% листи гіпотечні

4% листи гіпотечні коронові

5% листи гіпотечні преміовані

4% листи товариства кредитового земского

4½% листи Банку краєвого

5% облїґациї Банку краєвого

4% позичку краєву

4% облїґациї пропінацийні

і всїлякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнїйшім курсї деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский**.

З друкарні В. А. Шпікоевского.